Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 831
Vineri 13 aprilie 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central
al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

LUCRU TEMEINIC ÎN CÎMP!

Atenție sporită trecerii la vreme a tineretului animal la turma de bază

Documentele Congresului al III-lea al partidului prevăd ca pînă în anul 1965 să se ajungă la un efectiv de 5,8 milioane bovine, din care 2,9 milioane vaci, 13 milioane ovine, 7,5 milioane porcine; în ce privește creșterea păsărilor ea trebuie să capete o asemenea dezvoltare încît să se poată produce 4,5 — 5 miliarde ouă și 120.000 tone carne de pasăre. Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961 a stabilit ca în fiecare gospodărie colectivă să se crească 500—600 de păsări la suta de hectare.

Pentru realizarea sarcinilor privind sporirea numerică a efectivelor de animale de producție, există mai multe căi. Dintre acestea amintim sporirea natalității și a prolificității animalelor, reducerea mortalității și a sacrificărilor de necesitate, creșterea rațională a tineretului, folosirea animalelor în producție pe o perioadă mai lungă prin reducerea cît mai mult a procentului de animale reformate înainte de termen. Dar, baza sporirii efectivelor de animale o constituie păstrarea și creșterea rațională a tineretului. Este o acțiune căreia trebuie să-i acordăm cea mai mare atenție pentru a putea spori efectivele la nivelul sarcinilor stabilite de partid.

După cum se știe, în momentul împlinirii unei anumite vîrste — în funcție de specie și în cazul îndeplinirii condițiilor tehnice prevăzute de instrucțiunile Ministerului Agriculturii — tineretul animal se trece la turma de bază, el intrînd astfel în mijloacele de bază ale gospodăriei. Trecerea tineretului animal la turma de bază, constituie deci, un mijloc de întărire economică a gospodăriei colective, deoarece valoarea tineretului trecut la turma de bază contribuie la mărirea fondului de bază al unității și la asigurarea reproducției lărgite.

Trebuie însă spus că formarea și lărgirea turmei de bază în gospodăriile colective contribuie la întărirea economică și la asigurarea reproducției lărgite numai în măsura în care gospodăriile își organizează bine acțiunea de creștere a tineretului animal, în măsura în care se folosesc toate metodele și căile recomandate de știința zootehnică pentru obținerea de cît mai mulți produși, pentru păstrarea și îmbunătățirea valorii lor zootehnice.

Pot fi citate numeroase exemple de gospodării colective care au dat atenția cuvenită păstrării tineretului animal, creșterii și întreținerii lui, fapt care a contribuit mult la sporirea fondului de bază. De pildă, la gospodăria agricolă colectivă „23 August" din Băilești, regiunea Oltenia, valoarea animalelor tinere trecute la turma de bază a crescut în anul 1959 cu 462 la sută, față de anul anterior. Aceasta a fost într-o măsură însemnată calea pe care unitatea a realizat creșterea fondului de bază, în anul respectiv, cu 98 la sută. De asemenea, la gospodăriile colective din Palazul Mare și Mihai Viteazu, regiunea Dobrogea, Peciul Nou, regiunea Banat, Mădăraș, regiunea Crișana, Tîrzii, regiunea Iași etc., în ultimii ani, ca urmare a dezvoltării creșterii animalelor obținută în principal prin intrarea în producție a tineretului din prăsilă proprie, s-au realizat importante creșteri ale valorii fondului de bază.

Importanța deosebită pe care o are pentru sporirea efectivelor de animale, păstrarea întregului tine-

(Continuare în pag. 2-a)

Ing. FL. CIOCOIU
din Institutul Central
pentru Coordonarea Cercetărilor
Agricole

Tinerii colectiviști din satul Cosmești, regiunea Iași, se pregătesc din timp pentru construirea de grajduri necesare adăpostirii animalelor. În fotografie: președintele gospodăriei, Toader Miron, împreună cu șeful echipei de construcții, Dogaru Manolache, discută asupra profilelor materialului lemnos ce se va folosi în construcții.

PE OGOARE — acolo unde se hotărăște SOARTA RECOLTEI

„PE INGINERUL AGRONOM ÎL GĂSIȚI ÎN CÎMP"

Carol Dinu, inginerul agronom al gospodăriei colective din Tămășești, raionul Videle, împreună cu Petre Ursu, președintele gospodăriei, cu șeful brigăzii de tractoare și cu alți doi brigadieri de cîmp erau pe tarlalele 1 și 2. Căutau „ferestre" de pămînt zvîntat pentru a putea intra cu tractoarele.

— Ne-a ținut mult pe loc cu lucrările vremea nefavorabilă din ultimul timp. Acum după ce am terminat cu semănatul culturilor din epoca I, spuse inginerul agronom, sîntem hotărîți să folosim timpul prielnic pregătirii terenului pentru semănatul culturilor din epoca a II-a. Pe aceste tarlale vom semăna aproape 500 de ha cu porumb. De aceea am luat măsuri ca brigada de tractoare să treacă și să execute de urgență discuitul și grăpatul pe acele porțiuni de teren care sînt zvîntate, bune de lucru.

Toți colectiviștii și mecanizatorii care erau de față au fost de acord cu propunerea inginerului. In aceeași zi nu numai tractoarele S.M.T.-ului dar și atelajele proprii ale gospodăriei au trecut la treabă. Și de astă dată colectiviștii din Tămășești au primit un sfat bun de la inginerul agronom. Colectiviștii din Tămășești prețuiesc întotdeauna, așa cum se cuvine, îndrumările pe care li le dă inginerul agronom al gospodăriei. Că acestea sînt bune, și-au dat seama și acum două luni și ceva cînd inginerul Dinu le-a făcut cîteva propuneri importante în legătură cu întocmirea planului de producție; era chiar în primele zile ale sosirii lui în gospodăria colectivă.

...Era pe la jumătatea lunii februarie. Intr-una din zile, la gospodăria colectivă s-a primit o comunicare telefonică: „Inginerul agronom Carol Dinu, absolvent al Institutului Agronomic „N. Bălcescu" din București, a fost repartizat să lucreze la gospodăria agricolă colectivă din Tămășești. Sosește în ziua de..."

Vestea că gospodăriei colective din Tămășești i s-a trimis un inginer agronom, s-a răspîndit repede în tot satul. S-au bucurat mult colectiviștii. „Il vom primi așa cum se cuvine", au spus ei. Și s-au ținut de cuvînt. S-au îngrijit de condițiile de cazare, l-au întîmpinat la gară, l-au familiarizat pe inginer cu locurile, l-au făcut cunoștință cu gospodăria. Cu toții l-au înconjurat cu dragoste și interes chiar din primele zile.

Inainte de a-și începe munca, inginerul Dinu a cerut să i se arate planul de producție al gospodăriei. La unele puncte, unde i s-a părut că posibilitățile de realizare ale gospodăriei sînt cu mult mai mari, a venit cu propuneri. Așa a fost mărită cu încă vreo 15 ha. suprafața de teren care va fi cultivată cu legume și zarzavaturi. Au crescut mult și suprafețele ce urmau să fie cultivate cu furaje. Tot inginerul a propus ca pe o suprafață de 250 de hectare pe care se va cultiva porumb să se însămînțeze intercalat fasole. „Ar trebui să înființăm în gospodăria noastră și un sector avicol", a mai spus el.

Acum în gospodărie se construiește o puiernită.

In timpul scurt de cînd se află în gospodăria colectivă din Tămășești, tînărul inginer agronom Dinu a făcut și alte propuneri, care au menirea să ajute la întărirea și dezvoltarea gospodăriei. Și propunerile lui le-au mers la inimă colectiviștilor. De aceea colectiviștii, cu toții, îl prețuiesc și îl stimează pe inginerul gospodăriei.

— E doar inginerul nostru, al gospodăriei colective și trebuie să-l prețuim — îmi spune tovarășul Petre Ursu, președintele gospodăriei.

Acestei prețuiri inginerul Dinu îi răspunde prin interesul deosebit pe care-l depune zi de zi în munca pentru întărirea și dezvoltarea gospodăriei colective din Tămășești.

GH. BACIU

Cu mecanizatorii si colectiviștii pe ogoare

Se pare că de cîteva zile primăvara a intrat în toate drepturile ei. Constatarea îți este întărită mai ales dacă străbați întinsele ogoare ale gospodăriilor colective. Pe tarlale, adevărat furnicar de oameni. Harnicii colectiviști — ajutați de mecanizatori — zoresc lucrările agricole de primăvară. Cu toții sînt hotărîți ca printr-un efort comun să recupereze rămînerea în urmă pricinuită de întîrzierea primăverii.

PE ULTIMELE HECTARE

Gospodăria colectivă „Filimon Sîrbu" din comuna Gorneni, raionul Drăgănești Vlașca, are de însămînțat în această primăvară, printre altele, și 100 ha cu floarea-soarelui. Insoțit de agronomul de sector Alexandru Enescu de la S.M.T.-ul din comună, am pornit pe tarlalele pe care se însămînțează această cultură. „Cu tot timpul neprielnic, ne spune tov. Enescu, folosind ferestrele dintre ploi și porțiunile mai zvîntate, mecanizatorii din brigada comunistului Grigore Marin au reușit să execute un volum însemnat de lucrări mecanizate. Iată, de pildă, că însămînțarea florii-soarelui pe cele 78 ha repartizate brigăzii este pe sfîrșite."

I-am văzut apoi la lucru pe tractoriștii Constantin Soare și Pavel Dumitru. Calitatea lucrării era dintre cele mai bune. Bine reglate, mașinile îngropau sămînța la adîncimea prescrisă. Pentru a nu se irosi timpul, umplerea cutiilor cu sămînță se făcea pe tarla de către doi tineri colectiviști. „De cum terminăm cu semănatul florii-soarelui, spunea tractoristul Constantin Soare, trecem la pregătitul terenului pe care se va însămînța porumbul. Polidiscul și grapele reglabile sînt de pe acum la capătul locului. Vine cu noi și Constantin Ilie, care acum lucrează cu semănătoarea SU—29 în altă tarla.

Peste drum, pe tarlaua cu grîu a colectiviștilor de aici, tractoristul Gheorghe Bălțoi executa lucrarea cu sapa rotativă. Norma de lucru e 32 ha, însă tînărul mecanizator încheia lucrarea pe cele 82 ha repartizate lui, încă înainte de jumătatea celei de a 3-a zi de lucru — semn că-și depășește norma.

ÎN SPRIJINUL VECINILOR

Interesîndu-mă unde-l pot găsi pe șeful brigăzii de tractoare mi s-a spus că o parte din tractoarele brigăzii a III-a de aici sînt la Tufa, la G.A.C. „Vasile Roaită", sprijinind pe colectiviști la pregătirea terenului în vederea însămînțărilor; aceasta pentru că la Gorneni lucrările sînt mult avansate, pe cînd la Tufa este de executat un volum mare de lucrări. Și vecinii din Chiculești au primit sprijin de la această brigadă prin tractoristul Ma-

ION LEȘEANU

(Continuare în pag. 4-a)

În aceste zile, pe ogoarele gospodăriei colective din comuna Valea Crișului, regiunea Brașov, se lucrează intens la semănatul culturilor din epoca I. In fotografie: agronomul Nagy Ștefan, împreună cu mecanicul Kerestes Dineș verifică calitatea lucrărilor executate de tractoristul Truchi Mihai, de la S.M.T. Sf. Gheoghe.

Foto: C. DUMITRU

Au terminat însămînțările din urgența I

Indrumați în permanență de organizația de partid și ajutați de brigăzile de tractoare conduse de tov. Nicolae Cățeloiu și Ghiață Mircea, de la S.M.T. Făcăieni, membrii gospodăriei agricole colective „Progresul" din comuna Făcăieni, raionul Fetești, au terminat de însămînțat în numai 3 zile culturile de mazăre, borceag, ovăz și floarea-soarelui. În total s-au însămînțat 405 ha. Totodată s-au mai executat și arături pentru însămînțările de primăvară pe o suprafață de 200 de ha și s-au făcut lucrări de întreținere a ogoarelor pe 360 de ha.

La efectuarea lucrărilor arătate s-au evidențiat colectiviștii Ristroc Ioan, Olteanu Iordache, Popescu Ion, Stancu A. Stancu și tractoriștii Ion Badea, Siu R. Stan, Ștefan Stoica și Nedelcu Vasile.

FRÎNCU CONSTANTIN
corespondent

În întîmpinarea sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale

Delegatul multimilionarilor din Berveni

Gospodăria colectivă din comuna Berveni, regiunea Maramureș, și-a cîștigat de mulți ani un bun și meritat renume. Ea se numără astăzi printre colectivele multimilionare din țară. De exemplu, în momentul de față, gospodăria are aproape 900 de bovine, din care 316 vaci cu lapte, peste 2.100 de oi de rasă merinos, 970 de porci și multe păsări. Numai în ultimii ani aproape 350 de colectiviști și-au construit case noi, din care nu lipsesc aparatele de radio și garnituri noi de mobilă.

Despre toate aceste realizări înfăptuite în comuna Berveni de cînd există gospodărie colectivă, s-a vorbit pe larg în adunarea în care colectiviștii de aici au stabilit ca invitatul lor la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale să fie președintele gospodăriei, tov. Ludovic Obiș.

— Noi, colectiviștii din Berveni, te rugăm, tovarășe președinte, a spus brigadierul zootehnic Geza Bene în ședința amintită, să arăți în fața tuturor participanților la Marele Sfat al țării că toate realizările înfăptuite în comuna Berveni, le datorăm partidului nostru drag. In cinstea sesiunii, a mai spus brigadierul Bene, eu mă angajez să-i mobilizez pe toți colectiviștii din sectorul zootehnic pentru sporirea productivității animalelor și realizarea de venituri cît mai mari.

Tot cu această ocazie, colectiviștii din Berveni s-au angajat ca de pe întreaga suprafață de 500 de hectare pe care vor cultiva în acest an porumb să obțină cîte 5.000 de kg boabe la ha.

— Dorința noastră, a tuturor colectiviștilor, este ca pînă la 27 aprilie să raportăm terminarea însămînțărilor de primăvară, a spus și brigadierul de cîmp Alexandru Balogh.

În sprijinul dezvoltării agriculturii

Metalurgiștii de la fabrica de rulmenți din Bîrlad au participat zilele acestea la o însuflețită adunare pentru a desemna 4 tovarăși din rîndurile lor care să participe ca invitați la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale. Cu acest prilej, comunistul Alexandru Porumb a spus, printre altele:

— Este știut că fabrica noastră s-a angajat să dea prioritate rulmenților necesari pentru mașinile agricole. Datorită acestui fapt, în fabrică s-a pornit întrecerea sub lozinca: „Pe primul plan, rulmenți pentru mașinile agricole". Să muncim cu dragoste și interes pentru ca și noi să contribuim la înflorirea agriculturii noastre socialiste.

Apoi metalurgiștii din Bîrlad i-au propus pe strungarul Spiridon Tăzlăoanu, forjorul Ion Purice, lăcătușul Paul David și inginerul Petru Badea să participe ca invitați la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale.

Vor termina lucrările înainte de termen

In ultimii ani, gospodăria agricolă de stat Pojorâni, regiunea Iași, a obținut succese însemnate în toate sectoarele. In adunarea ținută zilele acestea, cu prilejul delegării tov. Constantin Comănescu ca invitat la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale, s-a vorbit pe larg despre aceste realizări. Tov. Vasile Rusu, inginerul agronom șef al gospodăriei, care a luat cuvîntul la această adunare, s-a angajat în numele întregului colectiv să termine lucrările din campania agricolă de primăvară pînă la 27 aprilie. Brigadierii de cîmp C. Tănase, A. Donea și alții s-au angajat să sprijine și gospodăriile colective din jurul gospodăriei de stat, cum sînt cele din Vetrișoaia, în vederea executării lucrărilor agricole de primăvară la timp și la un înalt nivel agrotehnic.

După ce a fost ales ca invitat la lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale din 27 aprilie 1962, președintele gospodăriei colective din Horia, regiunea Dobrogea, stă de vorbă cu un grup de colectiviști,

PRODUCȚII MARI DE LEGUME ÎN TOT TIMPUL ANULUI

Cultura protejată a legumelor timpurii

În vederea grăbirii producției de legume timpurii cultivate în cîmp, una din cele mai eficiente metode este cultura protejată sub adăposturi din polietilenă.

În trecut în acest scop s-au folosit metode de protejare a fiecărei plante în parte, prin acoperirea plantelor cu clopote de sticlă, cornete de hîrtie sau lădițe cu geam. Aceste metode s-au răspîndit puțin, din cauza volumului mare de muncă folosită pentru manipularea adăposturilor și locul lor a fost luat de adăposturi din rogojini întinse pe spalierul din sîrmă sau pe coviltire din nuiele, cu care s-au acoperit mai multe plante. Coviltirul din nuiele acoperit cu rogojini a fost folosit cu bune rezultate în experiențele executate în anul 1959 la Stațiunea experimentală legumicolă I.C.H.V. Țigănești unde primii castraveți din cîmp s-au obținut prin folosirea acestei metode la 1 iunie.

Experiențele executate la stațiunile I.C.H.V. au arătat că prin folosirea adăposturilor din polietilenă se poate obține o simțitoare grăbire a producției, precum și venituri sporite la hectar.

Rezultatele obținute la cultura conopidei, roșiilor și castraveților protejați cu adăposturi din polietilenă rezultă din următorul tabel.

CULTURA	PRODUCȚIA TOTALĂ KG/HA		PRODUCȚIA TIMPURIE KG/HA		SPOR DE VENIT NET LEI/HA
	Protejat	Neprotejat	Protejat	Neprotejat	
CONOPIDA	31 205	17 505	12 550	3 600	8 113
ROȘII	57 310	45 360	18 800	9 490	46 421
CASTRAVEȚI	35.433	14 826	3 903	1 611	49 606

Folosirea adăposturilor din polietilenă permite efectuarea plantărilor cu 10—20 zile înainte de epoca obișnuită de plantare. Culturile sînt apărate contra brumelor ușoare de scurtă durată, de vînturi, și beneficiază de un regim de temperatură care le forțează dezvoltarea. Observațiile făcute au arătat că la temperatura exterioară minimă de —2°C, sub adăpost temperatura interioară s-a păstrat peste 0°; temperatura solului se menține cu 1—2 grade mai ridicată față de exterior, iar diferența de temperatură în aer între adăpost și exterior poate ajunge pînă la 20°. Din cauza ridicării temperaturii în adăpost peste limitele favorabile plantelor, trebuie să fim atenți ca să descoperim plantele cînd temperatura interioară depășește 25—30°.

Umiditatea aerului în interiorul adăpostului este cu 10—15 la sută mai ridicată față de cea exterioară. Acest lucru favorizează dezvoltarea castraveților și conopidei. La cultura roșiilor frecvența și intensitatea atacului de boli sînt mai ridicate și trebuie să aplicăm stropiri la timp cu soluție de zeamă bordoleză 1 la sută.

Cel mai indicat tip de adăpost este tipul tunel (fig. 1).

Folia de polietilenă cu grosimea de 0,05—0,08 mm se întinde peste arcuri formate din nuiele de răchită avînd diametrul de 1,5—2 cm cu lungimea de 1,50—1,70 m înfipte în pămînt la 1—1,5 m una de alta, formînd un coviltir. Lungimea adăpostului este 10—20 m.

Adăposturile se montează în cîmp imediat după plantare și se orientează cu lungimea pe direcția vîntului dominant.

Marginea foliei în partea de nord se acoperă cu pămînt, iar în partea de sud folia se împăturește de cîteva ori și se prinde în capse la distanța de 1 m, iar prin capse se trece un fir de sîrmă galvanizată cu diametrul de 1—1,5 mm, fir de relon sau sfoară, care se fixează de pămînt cu ajutorul unor cîrlige de sîrmă

La capete pelicula se strînge într-un mănunchi și se acoperă cu pămînt pentru a nu pătrunde vîntul pe dedesubt și să nu poată umfla și smulge adăpostul. Pentru o bună fixare a adăpostului, cînd bat vînturi puternice se pun nuiele și peste folia de polietilenă din 3 în 3 m, acoperindu-se cu pămînt și partea sudică.

Vînturile sînt periculoase pentru adăposturi și pentru micșorarea puterii lor este necesar a se face perdele de protecție din 25—50 m. Perdelele se pot face din sorg, stuf, coceni de porumb sau alte materiale locale.

Aerisirea adăposturilor pe timp rece și cu vînt se face prin deschiderea capătului tunelului contrar direcției vîntului; dacă timpul permite se deschid ambele capete. Cînd timpul se încălzește și este pericol de supraîncălzire se descoperă adăpostul ridicîndu-se partea sudică prin care s-a trecut sîrma. Dezvelirea adăpostului se face ușor manevrîndu-se sîrma din două capete.

Forțarea culturii la roșii și castraveți se face pînă la data de 15—20 mai, plantele acoperindu-se pe timp rece sau moderat și în timpul zilei, iar în zilele calde după masă de la orele 16—17 pînă la 8—9 dimineața, pînă la scoaterea definitivă a peliculei.

La roșii pentru stimularea legatului se fac două tratamente ale inflorescențelor cu soluție de 2,4 D, folosindu-se 10 mg la 1 litru de apă. Tratamentele se pot aplica prin pulverizarea fină sau prin cufundarea inflorescenței într-un pahar cu soluție.

Pentru ca roșiile să nu sufere din cauza contactului cu folia de polietilenă, plantele opuse pe rînd se leagă două cîte două spre centru cu un fir de rafie în formă de 8, îndepărtînd astfel vîrfurile de creștere de bolta adăpostului.

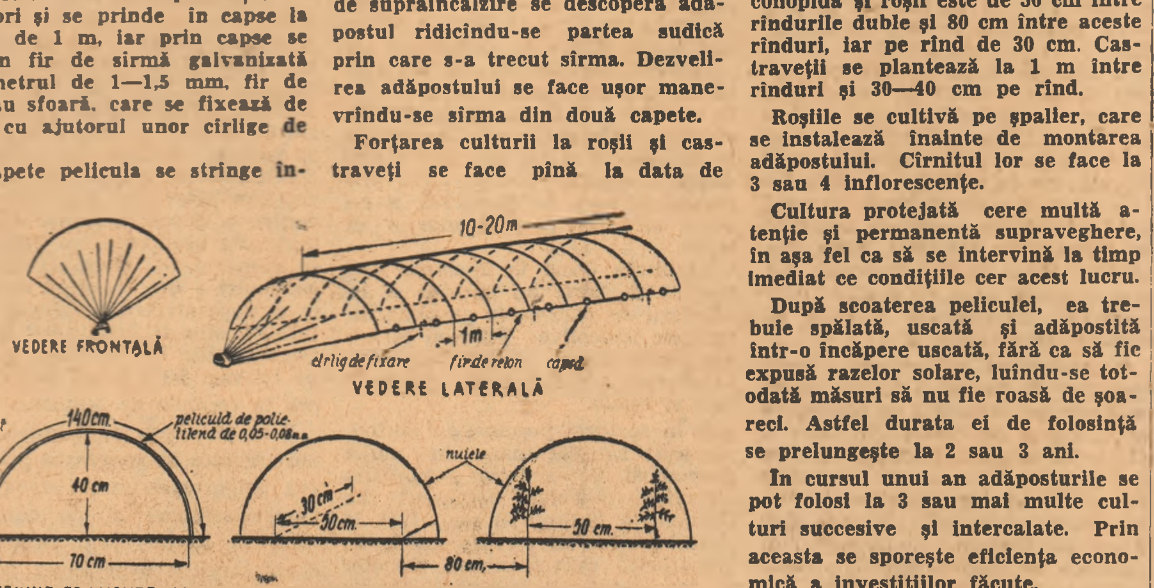
Distanța de plantare folosită la conopidă și roșii este de 50 cm între rîndurile duble și 80 cm între aceste rînduri, iar pe rînd de 30 cm. Castraveții se plantează la 1 m între rînduri și 30—40 cm pe rînd.

Roșiile se cultivă pe spalier, care se instalează înainte de montarea adăpostului. Cîrnitul lor se face la 3 sau 4 inflorescențe.

Cultura protejată cere multă atenție și permanentă supraveghere, în așa fel ca să se intervină la timp imediat ce condițiile cer acest lucru.

După scoaterea peliculei, ea trebuie spălată, uscată și adăpostită într-o încăpere uscată, fără ca să fie expusă razelor solare, luîndu-se totodată măsuri să nu fie roasă de șoareci. Astfel durata ei de folosință se prelungește la 2 sau 3 ani.

În cursul unui an adăposturile se pot folosi la 3 sau mai multe culturi succesive și intercalate. Prin aceasta se sporește eficiența economică a investițiilor făcute.

ADĂPOSTUL DIN POLIETILENĂ DE TIP „TUNEL" PENTRU PROTEJAREA LEGUMELOR TIMPURII

DANIEL LÖBL
candidat în științe agricole
I. C. H. V.

Umăr la umăr spre o puternică dezvoltare

Cîțiva colectiviști din Băcel, printre care Maria Soos, Nicolae și Ion Șoșa și Gheorghe Negrea, au venit într-una din zilele trecute cu ceva treburi la Prejmer. S-a întîmplat însă că omul de care aveau nevoie nu era atunci la gospodărie. Trebuia deci așteptat. Pentru a nu-i lăsa pe oaspeți să-și piardă vremea în zadar, tovarășul Casian Rotaru, secretarul comitetului comunal de partid, le-a făcut o propunere:

— N-ați fi de părere să dăm o raită pe la fermele noastre de animale? Gospodăria dumneavoastră este la început de drum și cred că v-ar fi de folos să vedeți cum se muncește în sectorul nostru zootehnic.

Firește că oaspeții au fost bucuroși să primească propunerea.

Din toată inima

Am relatat aici un fapt. Cu tot caracterul său întîmplător, el este totuși destul de semnificativ. Membrii gospodăriilor colective mai de mult înființate, cu o bogată practică în producția obștească, consideră ca o datorie de cinste să împărtășească din experiența lor celor care de curînd au pornit pe drumul gospodăriei colective. Sprijinirea gospodăriilor colective tinere de către cele cu o practică îndelungată a devenit și în regiunea Brașov un mijloc important pentru punerea unor baze organizatorice solide în gospodăriile nou înființate. Și, fiindcă ne-am referit la gospodăria colectivă din Băcel, unitate tînără, și la vecina sa din Prejmer, se cade să mai amintim că ajutorul pe care aceasta din urmă îl dă primei, a început chiar o dată cu constituirea colectivei din Băcel. În prima sa adunare generală, de constituire, gospodăria de aici a avut printre oaspeți și pe președintele colectivei din Prejmer. Ce-a sfătuit pe noii colectiviști tovarășul Nicolae Anghel?

— Lucrul cel mai important — le-a spus el — de care depinde dezvoltarea gospodăriei și creșterea bunăstării d-voastră este crearea unui puternic fond de bază. Faptul acesta, nici noi nu l-am înțeles din capătul locului. În primii ani după constituirea gospodăriei, aproape tot ce produceam repartizam membrilor la ziua-muncă. Se înțelege că procedînd așa, colectiva nu avea posibilitatea să-și dezvolte ramuri de producție care necesitau investiții mai mari. Cum s-ar spune, eram în pericol de a bate pasul pe loc. Organele de partid și de stat ne-au convins că izvorul belșugului și trăinicia gospodăriei depind în cea mai mare măsură de sporirea continuă a avuției obștești. În prezent, fondul de bază al gospodăriei noastre este de peste 4 milioane de lei. Am dezvoltat mult sectorul creșterii animalelor care ne aduce anual venituri de sute de mii de lei. Numai taurine avem peste 500, din care aproape 200 vaci cu lapte. Știți bine că recoltele noastre au fost în fiecare an mai mari decît cele pe care dv. le obțineați ca individuali sau întovărășiți. Mulți dintre dv. ați vizitat casele colectiviștilor noștri. Ați văzut traiul lor îmbelșugat, viața lor civilizată. Aceasta se datorește într-o măsură însemnată faptului despre care aminteam mai sus — sporirea continuă a averii obștești. Membrii gospodăriei noastre m-au însărcinat să vă exprim bucuria lor că ați pornit alături de noi în marea familie a colectiviștilor. Vă oferim cu acest prilej, de început de drum, două scroafe cu purcei din rasa Landrace și vă dorim să ajungeți în scurt timp să aveți sute și mii de animale de producție. Vă promitem, ca de cîte ori veți avea nevoie, să vă dăm cu dragă inimă tot sprijinul nostru.

O săptămînă întreagă

În ultima săptămînă a lunii martie, colectiviștii din brigăzile lui Matei Ferencz și Layoș Szabo au rezolvat treburile de producție nu cu brigadierii, ci doar cu șefii de echipă. Știau bine că cei doi brigadieri sînt plecați din Arcuș. O săptămînă încheiată tovarășii Ferencz și Szabo, la îndemnul organizației de partid, au mers să ajute la organizarea muncii în tînăra gospodărie colectivă din Bicsad. Așa după cum povestesc colectiviștii din Bicsad, în toate aceste zile oaspeții lor începeau munca o dată cu ivirea zorilor și o sfîrșeau noaptea, tîrziu. Cîte treburi nu se cereau rezolvate într-o gospodărie nou înființată, mai ales acum în prag de primăvară! S-a început cu organizarea brigăzilor și echipelor. Experiența bogată a brigadierilor din Arcuș le-a fost de mare folos colectiviștilor localnici. Ei au înțeles că permanentizarea brigăzilor, condiție de căpetenie în buna executare a lucrărilor, depinde de repartizarea cît mai judicioasă a forțelor și mijloacelor de lucru. Așa se face că gospodăria din Bicsad a organizat brigăzile și echipele ținînd seamă ca membrii acestora să locuiască cît mai aproape unul de altul, terenul atribuit brigăzii să fie și el în partea satului unde locuiesc colectiviștii, fiecare brigadă și echipă să aibă forțe egale de lucru etc.

Dar, ajutorul dat de brigadierii de la Arcuș nu s-a rezumat numai la organizarea muncii în brigăzi și echipe. Ei au îndrumat pe colectiviștii de aici să stabilească norme de lucru cît mai juste, să se ferească de risipa de zile-muncă. „E în interesul dumneavoastră — i-au sfătuit ei — să obțineți producții cît mai mari cu o cheltuială cît mai mică de zile-muncă. Numai așa valoarea acestora va crește și munca vă va fi tot mai bine răsplătită". Bineînțeles că adunarea generală a colectiviștilor din Bicsad a ținut seamă de aceste sfaturi prețioase ale oaspeților, stabilind norme de lucru pe măsura priceperii și hărniciei membrilor gospodăriei. O dată normele de lucru stabilite și oamenii repartizați în brigăzi și echipe,

Sprijină-ți vecinul, transmite-i experiența ta!

cei doi brigadieri oaspeți au sprijinit în continuare consiliul de conducere să defalce sarcinile planului de producție pe brigăzi. Mai mult chiar, în fiecare dimineață ei au luat parte la repartizarea forțelor și mijloacelor de muncă pentru ziua respectivă, i-au sfătuit pe colectiviști să schimbe la baza de recepție sămînța de orz și ovăz și i-au ajutat la amplasarea și măsurarea loturilor personale.

Sprijinul dat de brigadierii de la Arcuș colectiviștilor din Bicsad se vede cu prisosință acum, în campania de primăvară. Avînd munca temeinic organizată, gospodăria de aici a pornit cu toate forțele la executarea primei sale campanii agricole, fiind hotărîtă ca pînă la 27 aprilie, ziua deschiderii sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale, să termine însămînțările de primăvară. Și acum, în plină campanie, colectiviștii din Bicsad simt ajutorul tovărășesc al celor din Arcuș. Trei zile din săptămînă comunistul Layos Csàki, președintele colectivei de la Arcuș, lucrează în gospodăria vecină, ajutînd consiliul de conducere de aici să rezolve cît mai operativ și mai bine sarcinile de producție.

Cu planul de producție în față

Privind graficele cu zilele-muncă efectuate de colectiviștii din Codlea am remarcat că ele nu mai erau completate cu vreo lună în urmă. Am atras atenția tovarășului Gheorghe Ciolan, președintele gospodăriei, că acesta este un fapt criticabil; colectiviștii trebuie să aibă putința de a verifica la fiecare două săptămîni dacă zilele-muncă efectuate le-au fost corect înregistrate. De data aceasta a trebuit însă să recunoaștem că neafișarea la vreme a zilelor-muncă avea o justificare întemeiată.

— De peste două săptămîni — ne spune tov. Ciolan — șefa noastră contabilă, Victoria Marian, lucrează în tînăra gospodărie colectivă de la Săcele. Inevitabil că la noi unele lucrări contabile au rămas în urmă. Am considerat necesar că este mai important să-i ajutăm pe colectiviștii din Săcele, aflați la început de drum. O bună vreme și cu, împreună cu brigadierul Vătășoiu Badea, am sprijinit gospodăria colectivă din Țințari, de asemenea, unitate tînără. Tot la Țințari a lucrat vreme de două săptămîni și inginerul nostru, tov. Constantin Bogdan.

...Am discutat îndelung cu cîțiva colectiviști din Săcele. Toți au apreciat ca deosebit de util sprijinul dat de tovarășa Victoria Marian în întocmirea planului financiar al gospodăriei. Cercetînd actele contabile, ne-am dat seama că tovarășa Marian nu s-a mărginit numai la completarea formală a rubricilor de plan privind veniturile și cheltuielile gospodăriei în acest an. Contabilă cu o experiență bogată, ea a arătat colectiviștilor că principala și cea mai sigură sursă de venituri o constituie contractările cu statul. Înțelegînd lucrul acesta, membrii gospodăriei colective din Săcele au hotărît ca în acest prim an de producție, veniturile obținute din contractările cu statul să reprezinte peste 80 la sută din valoarea producției-marfă. În privința cheltuielilor, tov. Marian i-a sfătuit pe colectiviști să gospodărească chibzuit fondurile și să aloce cît mai mulți bani pentru dezvoltarea acelor ramuri care aduc venituri mari și permanente, cum sînt zootehnia și legumicultura.

...Poposim la o altă gospodărie colectivă. Cea din Teliu, unitate care împlinește abia o lună de la înființare. Și aici, în biroul contabilității, se lucrează de zor. Facem cunoștință, printre alții, cu tovarășii Veniamin Teglaș și Mihai Bocor. Sînt și ei oaspeți. Primul, contabil, iar al doilea brigadier la colectiva din Valea Crișului.

— Am venit să dăm o mînă de ajutor tovarășilor noștri de aici, aflați la început de drum, ne spune tovarășul Teglaș. Gospodăria gazdă nu are încă un contabil școlarizat și am găsit că e de datoria noastră s-o ajutăm în deschiderea balanței și întocmirea fișelor de evidență a lucrărilor. După cum vedeți, completăm în detaliu planul financiar al gospodăriei.

Printre preocupările tovarășului Teglaș se vădește mai cu seamă aceea de a instrui cum se cuvine pe noua contabilă a colectivei din Teliu, care, deocamdată, nu are practică contabilă specifică gospodăriei colective. Cît privește pe tovarășul Bocor, el, ca brigadier de cîmp, îi ajută pe brigadierii noii gospodării, Dezideriu Soos și Gheorghe Hilahie. Probleme de rezolvat, destule: organizarea brigăzilor, repartizarea terenului de lucru și cîte altele.

În loc de încheiere

Ar fi multe de spus în legătură cu ajutorul pe care gospodăriile colective vechi din regiunea Brașov îl dau celor nou înființate. Acest ajutor îmbracă forme dintre cele mai diferite. Peste cîțiva ani, cînd sectorul zootehnic al gospodăriei colective din Lunca Cîlnicului va lua o puternică dezvoltare, colectiviștii de aici își vor aminti că la baza acestui sector stau și animalele de rasă (4 scrofițe și un vier Landrace și 4 juninci), pe care le-au primit de la gospodăria colectivă din Hărman, unitate renumită în creșterea animalelor de rasă. Un alt exemplu grăitor în privința ajutorării vecinilor, ni-l oferă gospodăriile colective din Tălmaciu și Șelimbăr, raionul Sibiu, care au dat vecinei lor, nou înființată, din Veștem, semințe de soi de ovăz, trifoi și cartofi, astfel încît aceasta să poată însămînța la vreme cu semințe de mare productivitate respectivele culturi. În același scop, al terminării la vreme a campaniei de primăvară, gospodăria colectivă din Codlea, amintită mai sus, a trimis gospodăriei colective din Țințari două semănători și două cultivatoare.

Exemplele pot fi continuate. Ele constituie o mărturie a preocupării permanente pe care gospodăriile colective vechi din regiunea Brașov, cu o bogată experiență în organizarea și conducerea procesului de producție, o au pentru sprijinirea celor nou înființate. Faptul acesta chezășuiește mersul înainte al tuturor gospodăriilor colective din regiune, o puternică dezvoltare și consolidare a acestora.

T. OPREA
P. VOICULESCU

Brigada artistică de agitație a căminului cultural din comuna Balinț, regiunea Banat, este mult apreciată în împrejurimi pentru spectacolele pe care le prezintă. Iat-o interpretînd spectacolul „Un cîntec drag de muncă", inspirat din munca de fiecare zi a colectiviștilor

Carnet de reporter

Un om și munca lui

O primăvară capricioasă și nestatornică dă întotdeauna multă bătaie de cap și griji celor ce lucrează pe ogoare. Colectiviștii din Cîndești, raionul Buzău, împărtășesc și ei aceeași părere.

Iată, bunăoară, la grădină răsadurile ar fi trebuit de mult plantate în cîmp pentru culturile timpurii, dar ce te faci cu vremea care s-a răcit brusc?

Privirile lor întrebătoare se îndreaptă ca întotdeauna spre inginerul agronom. Cuvîntul lui este așteptat cu încredere.

Costică Constantin, brigadierul de cîmp, a descoperit la 4 aprilie un atac de Zabrus la cultura de grîu. A venit să ceară sfatul inginerului agronom. Cum ar fi cel mai bine să procedeze față de acest periculos dăunător?

Inginerul Ion Georgescu a trecut energic la acțiune. Suprafața atacată a fost izolată cu brazde trase cu pluguri, apoi s-a trecut la combaterea Zabrusului. Pe o suprafață învecinată de 38 de ha s-a făcut o combatere preventivă. Primele măsuri fiind luate, inginerul Georgescu a pornit din cîmp din nou spre grădina de legume, sectorul cel mai dezvoltat al gospodăriei colective din Cîndești, care asigură, de fapt, mai mult de jumătate din veniturile fiecărui an.

Cînd a venit aici, ca inginer agronom, gospodăria colectivă din Cîndești cultiva numai 5 ha cu legume. Condițiile favorabile acestei culturi l-au determinat pe inginer să-i sfătuiască pe colectiviști să mărească suprafața. Colectiviștii l-au ascultat și nu au avut ce regreta. Anul trecut, de pe o suprafață de 54 de ha de grădină, au obținut un venit de 824.000 lei, iar în acest an de pe 72 de ha se scontează un venit de 1.100.000 lei. Dar grădina de legume le-a adus colectiviștilor din Cîndești, inginerului lor și o altă satisfacție: la concursul expoziției horticole internaționale a țărilor socialiste de la Erfurt, ardeiul gras din soiul Kalinkov și tomatele din soiurile California și Țigănești au primit medalii de aur, iar vinetele o medalie de argint.

— Medaliile acestea, ca și veniturile pe care le obținem din legumicultură ne-au dat multă încredere să perseverăm pe acest drum, își desfășoară proiectele inginerul Ion Georgescu. Ne gîndim să facem și o seră căci, pentru încălzire avem mijloace excelente.

— Va trebui să ne grăbim însă căci s-ar putea să ne-o ia alții înainte, adăugă zîmbind Gheorghe N. Gheorghe, președintele.

— În schimb la școala de viță sîntem primii, susține cu înflăcărare inginerul.

Din explicațiile lui aflu că în

acest an colectiva se îmbogățește cu o școală de viță. E adevărat că-i o treabă migăloasă care cere multă pricepere, dar inginerul și contabilul șef Marinoiu Mihai care este specialist în această problemă, sînt cît se poate de optimiști.

— Tovarășului inginer Georgescu îi datorăm multe din realizările noastre — îmi spuse cu căldură Marinoiu Mihai contabilul șef. Oamenii îl prețuiau încă din anii cînd a fost inginer șef la gospodăria de stat. A venit în colectivă la cererea sa, în anul 1960. Pentru noi a însemnat un mare ajutor, căci în acel an se înscriseseră în colectivă peste 700 de familii, iar problemele organizării muncii și ale producției ne copleșiseră.

Chiar din primul său an de muncă la noi în gospodărie, am realizat producții mari: 2000 kg de grîu și peste 2500 kg porumb boabe la ha. Tot la sfatul tovarășului inginer ne-am gîndit să pornim la organizarea sectorului pomi-viticol. În această privință ne-am călăuzit de Directivele Congresului al III-lea al Partidului. Am scos plantațiile bătrîne din cîmp, în care predomina prunul din soiuri inferioare, și am făcut plantații noi de meri, peri, cireși pe terenurile în pantă. Acum avem 50 de ha plantații tinere, iar anul acesta plantăm și 8 ha de vie. E un drum bun.

— Și-l vom continua adăugă inginerul Georgescu. Pînă în anul 1965 vom avea 90 de ha cu pomi și 40 de ha cu vie, toate pe terenuri în pantă.

Inginerul agronom și-a îndeplinit cu rîvnă și munca de lector la cercul agrotehnic. După lecțiile predate în iarnă el și-a propus să le dovedească colectiviștilor avantajele mari ale mecanizării și aplicării celei mai indicate agrotehnici. Astfel, anul trecut, pe un lot demonstrativ, de 10 ha cultivat cu porumb, s-a realizat o producție de 10.000 kg știuleți la ha, iar de pe lotul demonstrativ de grîu 3.500 kg la ha. Și trebuie reținut că la Cîndești pămîntul e departe de a fi cel mai productiv.

Prin munca lui neobosită, candidatul de partid Ion Georgescu și-a cîștigat pe deplin încrederea și prețuirea colectiviștilor. Cu un an în urmă, aceștia l-au ales deputat comunal convinși că acordă o încredere bine meritată. Și inginerul agronom din Cîndești, care a trecut de-acum pragul tinereții, și a înțeles frumusețea modestiei, îndreptățește prin fapte, prin entuziasmul său această călduroasă și minunată încredere.

LUCIAN CURSARU

CE SĂ CITIM

MANOLE AUNEANU: „Cerul era aproape"

Este desigur un merit ca în mai puțin de 150 de pagini să surprinzi aspecte de viață și conflicte în stare să susțină zece nuvele și povestiri.

Unele dintre ele cum sînt: „Teatru în aer liber" (despre care vom reveni), „Viscolul" sau „Ploaie de vară" cristalizează profiluri morale contemporane, vorbesc despre noua mentalitate a oamenilor ce făuresc socialismul.

„Florile", o excelentă povestire, denotă prin sensibilitatea cu care tînărul autor creionează două figuri de comuniști, calități de observator în stare să descopere manifestări de delicatețe chiar și în cele mai obișnuite situații.

Capacitatea psihologică a prozatorului e merituorie cu atît mai mult, cu cît ea cercetează noile relații de muncă, atitudinile și comportările omului de tip nou călăuzit în gesturi și reacții de conștiința că e stăpîn pe destinul său, dar prin această calitate a sa, e obligat să ducă la îndeplinire serioase îndatoriri politice și cetățenești.

Povestirea „Cei trei și luna" demonstrează o cunoaștere adîncită a mediului muncitoresc.

În „Teatru în aer liber", nuvela cea mai întinsă a volumului, se regăsesc și însușirile și defectele scrisului lui Manole Auneanu. Dialogul e viu, narațiunea interesantă, dar se simte că autorul volumului „Cerul era aproape" trebuie să se dezbare de tendința spre sentimentalism. Predilecția spre rezolvări melodramatice umbrește desfășurarea logică a acțiunii. Inginerul Horațiu, deși la început pare carierist, e în cele din urmă înfățișat altfel. Dacă ne vine greu să-l credem pe autor, de vină e numai el. Datele pe care ni le-a expus nu conving nici pe departe pe cititor cu privire la concluziile la care scriitorul ajunge în cele din urmă.

Cu toate lipsurile semnalate volumul „Cerul era aproape" constituie o dovadă a unui talent viguros, pe care tînărul scriitor este dator să și-l dezvolte, străduindu-se să cunoască cît mai adînc viața și să dea lucrări valoroase.

H. Z.

Preocupări pentru dezvoltarea sectorului zootehnic în gospodăriile colective

În urmă cu cîtva timp, din inițiativa comitetului raional de partid Mizil a fost organizată o ședință de lucru în legătură cu generalizarea metodelor înaintate de creștere a animalelor și a producției acestora. Ședința a fost organizată cu sprijinul biroului comitetului regional de partid Ploiești care a trimis o brigadă formată din activiști și specialiști cu experiență în problemele zootehnice care a analizat metodele folosite de gospodăriile fruntașe și a făcut propuneri pentru răspîndirea lor. La ședință au participat secretari ai organizațiilor de bază din gospodăriile agricole colective, brigadieri zootehniști, îngrijitori de animale, ingineri și tehnicieni, activiștii comitetului raional de partid.

Din materialele prezentate, precum și din discuțiile purtate a reieșit că numeroase gospodării colective au obținut rezultate bune în ce privește creșterea numărului de animale la suta de hectare și creșterea producției pe cap de animal furajat. Principalii indici de creștere a efectivelor de animale pe anul 1961 au fost realizați și depășiți. De exemplu, numărul de vaci a fost depășit cu 27 la sută, cel de porcine cu 12 la sută, cel de păsări cu 13 la sută, iar la coloniii de albine cu 3 la sută. Rezultate bune au obținut gospodăriile agricole colective din comunele: Boldești, Baba Ana, Sălciile, Fulga de Jos, Dulbanu, Găgeni și altele, care au realizat o încărcătură de animale la suta de hectare corespunzătoare.

O importantă preocupare a organizațiilor de partid a fost și aceea de a sprijini consiliile de conducere în realizarea de construcții bune și ieftine și asigurarea bazei furajere corespunzătoare creșterii efectivelor de animale și a producțiilor lor. La gospodăria colectivă „Nicolae Bălcescu" din Dulbanu, de exemplu, organizația de bază a acordat multă atenție sprijinirii consiliului de conducere al gospodăriei pentru a asigura animalelor furaje de calitate superioară, fînuri de lucernă, borceag, porumb însilozat etc.

O mare atenție a fost dată instruirii cadrelor de îngrijitori. Importanța calificării oamenilor reiese limpede și din următorul exemplu. Gospodăria agricolă colectivă „23 August" din Fîntînele — cu toate că aici sectorul creșterii vacilor de lapte e înființat de numai doi ani — a obținut în 1961 o producție medie de lapte pe cap de vacă furajată de 2.400 litri. Cea mai bună producție de lapte, 2750 litri, a fost obținută de la grupa de vaci îngrijită de către tov. Teodor Băbăleanu, membru de partid. Cum s-a ajuns la obținerea acestei producții a explicat la consfătuire îngrijitorul Teodor Băbăleanu.

— După ce biroul organizației de bază mi-a trasat ca sarcină să muncesc în acest sector, am căutat să cunosc bine animalele, pentru ca să știu cum să le îngrijesc. După ce am cunoscut aceasta, cu ajutorul tehnicienilor am stabilit programul de grajd și rația animalelor. Din program am făcut „o lege" a activității mele, deoarece animalele se obișnuiesc să mănînce, să bea apă, să fie plimbate, curățate și mulse la aceeași oră. Dacă din neglijență nu respectăm programul, animalele se neliniștesc și nu mai dau o producție normală. Nerespectarea programului duce la pierderea a cel puțin un sfert din producția de lapte.

Rezultate bune în sporirea producției de lapte au obținut și îngrijitorii de vaci de la gospodăriile agricole colective „Filimon Sîrbu" din Vadu Săpat, „Drum Nou" din Conduratu, „16 Februarie" din Baba Ana și altele.

Și în sectorul porcin s-au obținut rezultate satisfăcătoare în multe gospodării. De exemplu, gospodăria colectivă „Nicolae Bălcescu" din Dulbanu a obținut în anul 1961 18 purcei pe cap de scroafă, iar la îngrășătorie, prin furajarea porcilor cu masă verde, s-au realizat 109 kg pe cap de porc la vîrsta de 8 luni.

În ședință s-a mai scos în evidență că membrii colectiviști, sub îndrumarea organizațiilor de partid, au acordat atenția cuvenită și organizării de acțiuni pentru ameliorarea calitativă a efectivului de animale. De exemplu, la gospodăria colectivă „16 Februarie" Baba Ana în toamna anului trecut s-a folosit un berbec de rasă Merinos de Palas pentru însămînțarea unui efectiv de 300 de oi. Tot aici s-au creat condiții de adăpostire și hrănire a animalelor pentru a obține fătări timpurii care duc la creșterea producției de lapte și ajută la formarea unui tineret ovin viguros, bun de reproducție. Îngrijitorii de oi de la Baba Ana au obținut, în anul 1961, o producție de 73 litri lapte pe cap de oaie și 2,200 kg lînă.

În cadrul ședinței foarte mulți participanți, printre care Alexandrina Ion, îngrijitoare de păsări la gospodăria colectivă „Unirea" din Mizil, au subliniat importanța creșterii păsărilor în gospodăriile colective.

Ținînd seama de cele reieșite din ședință, biroul comitetului raional de partid a stabilit un plan de măsuri care să fie prelucrat în organizațiile de bază din gospodăriile colective. Principalele sarcini prevăzute în plan se referă la ajutorul ce trebuie acordat consiliilor de conducere ale gospodăriilor în recrutarea celor mai buni colectiviști pentru a deveni îngrijitori de animale. De asemenea, se prevede să se acorde o mai mare atenție justei retribuiri a îngrijitorilor de animale și popularizării metodelor înaintate folosite de îngrijitorii fruntași. Organizațiile U.T.M. vor mobiliza pe cei mai buni tineri pentru a lucra în fermele de animale.

S-au prevăzut, de asemenea, măsuri menite să sporească grija pentru asigurarea unei baze furajere corespunzătoare și de construcții bune și ieftine, prin folosirea pe scară largă a experienței bune pe care o au în această privință G.A.C. Movila Banului, Boldești și altele.

RUSU NICOLAE
corespondent

Atenție sporită trecerii la vreme a tineretului animal la turma de bază

(Urmare din pag. 1-a)

ret animal și trecerea lui la vreme în turma de bază, ne demonstrează și experiența gospodăriei colective din Hărman, regiunea Brașov. Datorită grijii cu care a fost privită aici creșterea tineretului animal, procentul de mortalitate în zootehnie a scăzut continuu în decursul anilor, au fost reduse mult sacrificările de necesitate. Drept urmare, la colectiva din Hărman în numai patru ani, efectivele de taurine s-au dublat, ele fiind la sfîrșitul anului trecut de aproape 1.100 capete. De asemenea, gospodăria colectivă din Bod, regiunea Brașov, prin păstrarea întregului tineret obținut în ultimii ani și organizarea rațională a creșterii lui, a reușit nu numai ca tot materialul de producție trecut la turma de bază să fie din prăsilă proprie, dar chiar să vîndă vițele și altor gospodării colective.

Care sînt criteriile potrivit cărora tineretul animal poate fi trecut la turma de bază și ce importanță are pentru gospodărie cunoașterea și respectarea acestor criterii?

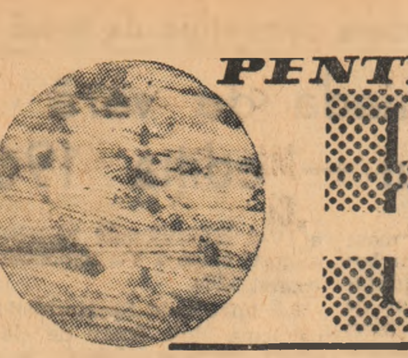
Conform instrucțiunilor date de Ministerul Agriculturii, tineretul animal se trece la turma de bază atunci cînd împlinește o anumită vîrstă și cînd îndeplinește o serie de condiții tehnice cu privire la greutatea corporală și la valoarea lui zootehnică. Astfel se prevede spre exemplu că, o junincă din rasa Bălțată Romînească, pentru a putea fi trecută la turma de bază trebuie să aibă la data fătării vîrsta de 27 de luni și o greutate de minimum 450 de kg. O scrofiță din rasa Marele Alb trebuie să aibă la data trecerii în turma de bază care coincide cu data montei, vîrsta de 9—10 luni și o greutate corporală minimă de 100 de kg, o puicuță din rasa Rhode Islande vîrsta de 6 luni și o greutate corporală de 2 kg, ș.a.

Dacă tineretul respectiv nu realizează la timp condițiile cerute, nu poate fi trecut la turma de bază, deci nu poate intra în producție. În acest caz, gospodăria este nevoită să facă cheltuieli suplimentare cu hrănirea, îngrijirea și adăpostirea tineretului pînă cînd acesta îndeplinește condițiile cerute. Este astfel limpede că ori ce întîrziere atrage după sine un preț de cost, efectiv realizat pe kg greutate vie, mult mai mare decît prețurile legale în vigoare, fapt care face ca unitatea să înregistreze însemnate pierderi, deoarece animalul se decontează în funcție de prețurile în vigoare și nu de prețul de cost efectiv realizat.

Pe de altă parte, dacă tineretul nu este trecut la vreme la turma de bază el va trebui folosit în producție pe o perioadă mai lungă de timp — peste perioada optimă, pentru a scoate astfel măcar o parte din cheltuielile făcute cu întreținerea lui pînă la intrarea în turma de bază. Ori, după trecerea perioadei optime de folosire în producție, animalul va da producții mici care, de cele mai multe ori, nu pot acoperi nici cheltuielile făcute în cursul anului respectiv de folosință și nici cota de amortizare (de recuperare) a cheltuielilor cu care el a intrat în turma de bază. Drept urmare, gospodăria va înregistra pierderi a căror valoare va fi cu atît mai mare cu cît numărul animalelor din această categorie va fi mai ridicat și cu cît valoarea lor la trecerea la turma de bază a fost mai mare.

Trecînd la vremea cuvenită tineretul animal în turma de bază, gospodăriile colective au posibilitatea să obțină repede venituri bănești din exploatarea acestuia, sectorul zootehnic avînd astfel condiții să contribuie într-o măsură tot mai mare la îmbunătățirea activității de producție a unității respective. În cazul cumpărării tineretului cu bani proveniți din credite, prin realizarea la vreme a unor venituri mari poate fi scurtată mult perioada de rambursare a creditelor, fapt ce duce la reducerea valorii dobînzilor și creează posibilitatea obținerii de noi credite pentru nevoile producției obștești.

Este în interesul tuturor gospodăriilor colective să acorde cea mai mare atenție obținerii și păstrării întregului tineret animal. Bine hrănit, îngrijit și adăpostit, acesta poate fi trecut într-un timp cît mai corespunzător la turma de bază, unitatea avînd astfel putința ca într-o perioadă scurtă să dezvolte mult sectorul zootehnic.

PENTRU 5.000 KG PORUMB BOABE LA HA în cultură neirigată

Ce semeni, aceea culegi

Folosirea unei seminte în stare să pună în valoare toate lucrările pe care le executăm în scopul obținerii de producții de porumb cit mai mari, prezintă o importanță deosebită.

Cercetările intreprinse în țara noastră în ultimii ani au dovedit că soiurile și populațiile existente în cultură sînt mult depășite în producție de hibrizii dubli de porumb.

Pe baza rezultatelor obținute în stațiunile experimentale, la centrele Comisiei de stat pentru încercarea soiurilor, precum și în gospodăriile de stat și colective, s-a făcut repartizarea hibrizilor de porumb cu perioade de vegetație diferite, pe zone de cultură cu condiții de climă și sol diferite.

Astfel, s-a stabilit ca în cîmpia din sud-estul țării, rezultatele cele mai bune se obțin cultivînd hibrizii: HD—311, HD—405, HD—302, HD—409, HD—313, HD—206, HDF—208, HSL—213 și HSL—196. Folosirea rațională a hibrizilor recomandați pentru această zonă face necesar ca, pe de o parte să cunoaștem bine calitățile hibridului ales, iar pe de altă parte să cunoaștem condițiile de cultură din fiecare microzonă. Trebuie știut că hibridul HD—311, de exemplu, se caracterizează din punct de vedere al maturității ca un porumb semitîrziu, care, în comparație cu soiul raionat I.C.A.R.—54, suferă mai puțin din cauza secetei frecvente pe la începutul lunii august în zona unde a fost recomandat pentru cultură. Hibrizii HD—405, HD—409 și HD—313 sînt hibrizi mai tîrzii. Dau bune rezultate pe terenurile cu apa freatică la mică adîncime, apa putînd fi utilizată cu ușurință în perioada secetoasă din luna august. Faptul acesta prezintă importanță pentru că tocmai în perioada de secetă, cultura de porumb este în plină vegetație, plantele au un sistem foliar puternic dezvoltat și deci, un coeficient mare de evaporare. Din această cauză, umplerea completă a bobului s-ar și împiedica dacă cultura s-ar afla pe terenuri fără suficientă rezervă de apă. În condiții de irigare, rezultatele pe care le putem obține cu acești hibrizi sînt printre cele mai bune în cîmpia sud-estică a țării. Un alt hibrid, HD—302, se încadrează în grupa porumbului semitîrziu și a dat bune rezultate în partea de nord a zonei menționate mai sus.

Hibrizii HD—206 și HDF—208 cultivați în condiții agrotehnice superioare, dau producții foarte bune. Avînd o perioadă de vegetație mai scurtă, acești hibrizi sînt buni premergători pentru cultura grîului. Ei eliberează terenul cu aproape 3 săptămîni mai devreme decît soiul I.C.A.R.—54 pe care îl depășesc și în producție.

În zonele secetoase cum sînt cele din raioanele Alexandria, Turnu Măgurele, Călărași și altele, se recomandă folosirea hibrizilor HSL—213 și HSL—196 care conțin în masa lor ereditară porumbul din varietatea indurata și porumbul din varietatea identata. Ei nu numai că sînt rezistenți la secetă, dar au și unele însușiri de calitate, caracteristice porumburilor din varietatea indurata, mult apreciate de cultivatori pentru consumul uman. Trebuie arătat însă că acești hibrizi nu prezintă uniformitatea celor arătați mai sus și sînt mai slabi la cădere decît aceștia. Sînt cauze pentru care HSL—213 și HSL—196 nu se pretează bine la recoltarea mecanică, înregistrîndu-se pierderi. De aici rezultă că ei trebuie cultivați în unitățile care nu recoltează mecanic, unități situate în zonele mai secetoase ale cîmpiei din sud-estul țării, unde acești hibrizi depășesc constant producția soiului raionat I.C.A.R.—54.

În jumătatea sudică a regiunii Oltenia rezultatele cele mai bune se obțin cultivînd hibrizii HD—405, HD—409, HD—306, HD—206 și HDF—208. Primii doi dau producții mai mari cînd sînt cultivați pe terenuri cu apa freatică la mică adîncime sau în cultură irigată. HD—306, HD—206 și HDF—208 se comportă bine în toată această zonă. Menționăm pe ultimii doi hibrizi ca buni premergători culturii grîului.

Pentru cîmpia din vestul țării recomandăm cultivarea hibrizilor HD—409, HD—313, HD—306 și HD—206. Sînt hibrizi care atît în cultura neirigată și cu atît mai mult în cea irigată, dau ușor peste 5.000 kg. de boabe la hectar. În Dobrogea rezultate bune obținem folosind hibrizii HD—302, HD—300 și HD—306.

Cea mai mare parte a regiunii Galați se pretează folosirii hibrizilor dubli 304, 300, 301 și 206. Toți acești pot da producții mari în condiții de neirigare. Pe terenurile din această zonă cu apa freatică la mică adîncime sau amenajate pentru irigații rezultatele cele mai bune le dă HD—405.

Cît privește zona de cîmpie a Moldovei, care cuprinde regiunea Iași și raioanele de est ale regiunilor Bacău și Suceava, hibridul cel mai bun s-a dovedit a fi HD—203, el avînd o perioadă de vegetație scurtă. În partea de sud a Moldovei se mai poate cultiva cu bune rezultate HD-206. Rezultate bune mai dau hibrizii HD—202, HD—107, HD—103 și HD—206.

În restul zonelor se recomandă hibrizi cu o perioadă de vegetație mai scurtă cum sînt HD—101, HD—102, HD—107 și alții.

În Chemarea Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști se subliniază: „Să ne fie drept învățătură experiența, munca din gospodăriile care au obținut cele mai bogate recolte. Pilda lor este cel mai bun sfătuitor. Ea ne arată că e cu putință ca în anul 1962 toate gospodăriile colective să obțină asemenea recolte și chiar mai bogate. De ce unele da și altele nu? Depinde numai de vrednicia oamenilor și de organizarea muncii.

Pornind de la aceste rezultate, mulți dintre vorbitorii la Consfătuire au arătat că se poate merge și mai departe, deoarece gospodăriile noastre au tot ce le trebuie pentru a putea obține recolte de 5.000 kg porumb boabe la hectar, într-un pămînt neirigat.

Pentru aceasta în fiecare gospodărie să alegem loturile cele mai bune, pe care să le cultivăm după cum ne învață știința și după metodele verificate pe teren de fruntași".

Pentru a cunoaște aceste lucrări ne-am adresat tovarășilor ing. N. ȘARPE, director adjunct științific, și ing. T. MUREȘAN, șeful secției de ameliorarea plantelor de la Institutul de cercetări agricole Fundulea, care colaborează în pagina de față. De asemenea, după cum se vede, în pagina noastră colaborează și alți tovarăși cu experiență în obținerea de producții mari de porumb.

Epoca și densitatea de semănat

Timpul cînd semănăm porumbul are un rol hotărîtor în obținerea de producții mari. Cercetările întreprinse ani de-a rîndul dovedesc că întotdeauna semănînd prea devreme cînd solul este rece, sau dimpotrivă, semănînd tîrziu, obținem producții mai mici cu 300—1.500 kg boabe la ha. Pentru a evita aceste importante pierderi de recoltă, trebuie să semănăm numai în epoca optimă, într-o perioadă limitată de timp (7-12 zile) în fiecare zonă. *Indiciul de bază pentru începerea însămînțatului îl constituie temperatura solului.* De aceea semănatul trebuie să înceapă în momentul cînd solul are, la adîncimea de îngropare a semințelor, 8-10 grade Celsius și timpul este în continuă încălzire. Adîncimea potrivită de semănat este de 6-8 cm pe solurile reci și grele și 8-10 cm pe soluri mai ușoare (cernoziomuri, aluviuni etc).

Densitatea reprezintă o verigă importantă în complexul agrotehnic. Planta de porumb formează o cantitate de boabe mai mare sau mai mică în funcție de mărimea suprafeței de nutriție pe care i-am pus-o la dispoziție. E adevărat că un lan rar de porumb va avea știuleți mari, dar numărul mic de plante la ha va face ca producția să fie totuși mică. După cum producții mici la hectar am obține și de pe un lan unde plantele de porumb fiind prea dese vor forma știuleți mici și sterili.

Ori, pe noi ne interesează, atît din punct de vedere economic cît și practic, să obținem producții maxime la unitatea de suprafață. Din experiențe îndelungate s-au desprins concluzii interesante în privința densității la hectar a plantelor de porumb. Timp de 5 ani, la toate stațiunile experimentale din țara noastră s-au obținut producții de peste 5.000 kg porumb numai în variantele unde s-a realizat densitatea optimă pentru zona respectivă. Această concluzie este confirmată și de rezultatele mai noi, obținute în 1961. Iată spre exemplu ce au arătat experiențele făcute la Baza experimentală Fundulea cu hibrizii H. D. —206 și H.D. — 311, hibrizi care ocupă cea mai mare suprafață în sudul țării.

DENSITATEA DE PLANTE LA HA	HD-206 kg/ha	HD-311 kg/ha
20 000	4 534	4 701
30 000	5 103	5 625
40 000	5 583	6 295
50 000	5 348	6 095
60 000	4 504	5 377

Din datele de mai sus se desprinde limpede că cele mai mari producții le-au dat variantele cu densitate optimă de 40.000 plante la ha. Atît la o densitate redusă cît și la una prea mare, producția scade simțitor. Ar fi cea mai mare greșeală, prin pagubele pe care ni le pricinuim singuri, dacă nu am respecta o densitate optimă a plantelor. Pentru obținerea a 5.000 kg boabe la ha în cultură neirigată s-au depus mari eforturi: au fost alese terenurile cele mai fertile, pe care s-au executat arături adînci și s-au aplicat îngrășăminte în cantități mari. Ar fi deci cu totul greșit ca, prin nerespectarea unei densități optime, să nu obținem cantitatea de porumb pe care putem și trebuie s-o obținem. Trebuie să asigurăm o densitate la hectar de 40.000—50.000 de plante, în funcție de hibridul cultivat și de zona pedoclimatică. Excepție pot face numai zonele cele mai secetoase din Galați și Dobrogea unde densitatea poate fi redusă pînă la 28.000—30.000 de plante la hectar.

Avem asemenea terenuri...

Una din condițiile de bază pentru obținerea unor producții de 5.000 și chiar peste 5.000 kg porumb boabe la hectar în cultură neirigată este alegerea terenului de cultură. Nenumărate experiențe, practica unor gospodării agricole de stat și colective au demonstrat cu prisosință că hibrizii dubli de porumb dau producții de peste 5.000 kg boabe la ha pe terenurile fertile de tipul cernoziomurilor. Iată două exemple. Pe o suprafață de 40 ha cernoziom ciocolatiu, gospodăria colectivă din Artari, regiunea București, a obținut anul trecut o producție medie de peste 5.000 kg boabe în cultură neirigată. De asemenea, gospodăria de stat „Ion Roată" din raionul Urziceni a realizat în medie în 1961 de pe suprafața de 800 de ha cîte 5.200 kg porumb boabe la ha. Sînt exemple care dovedesc cît de mari pot fi recoltele pe care le putem strînge de pe terenurile cu fertilitate naturală ridicată dacă aplicăm cu consecvență regulile agrotehnice. În țara noastră avem multe asemenea terenuri. Sînt cernoziomurile levigate și ciocolatii din regiunea București, din Banat, Cîmpia Transilvaniei și Moldova. Să mai adăugăm la acestea solurile din luncile rîurilor unde rădăcinile de porumb pot să-și extragă apa din pînza de apă freatică situată la mică adîncime. De asemenea, solurile brune și brun-roșcate de pădure intră și ele în categoria solurilor potrivite pentru cultura porumbului.

Dar nu numai faptul că dispunem de terenuri întinse cu fertilitate naturală ridicată dă garanția înfăptuirii cu succes a sarcinii încredințate de partid. Pe aproape toate tipurile de sol, pînă și pe podzoluri, se pot obține producții mari de porumb prin aplicarea îngrășămintelor organice și minerale. Îngrășarea terenurilor mai ales a celor destinate pentru „loturile de 5000" a luat o amploare deosebită. Aceasta este o dovadă dintre cele mai convingătoare a hotărîrii cu care oamenii muncii din agricultură au pregătit și pregătesc realizarea sarcinii de sporire a producției pe care și-au propus-o.

Ne vom realiza angajamentul

Ing. MIHAI AURSULESEI
director
al G.A.S. Vlăsinești-Suceava

Situat în depresiunea Jijiei, solul gospodăriei agricole de stat Vlăsinești din regiunea Suceava este de tipul cernoziom degradat, destul de bogat în humus, și ca atare propice pentru cultivarea principalelor plante agricole.

În condițiile de climă ale raionului Săveni, în care se află situată și gospodăria noastră, cu veri secetoase, în cultivarea porumbului se impune luarea unor măsuri corespunzătoare, adaptate acestor condiții specifice de climă.

Iată cum am muncit noi anul trecut pentru obținerea de recolte mari de porumb. Întreaga suprafață însămînțată cu porumb boabe în anul 1961 a avut drept plantă premergătoare grîul de toamnă.

Încă în cursul lunii iulie și începutul lunii august 1960, cele 183 ha care urmau să fie însămînțate cu porumb au fost arate la o adîncime de 30—35 cm. O dată cu arătura, pe o suprafață de 48 ha, s-au incorporat în sol circa 2.000 tone gunoi de grajd, revenind aproximativ 40 de tone la ha.

În primăvara anului 1961, în prima jumătate a lunii martie, s-a executat grăpatul cu agregatul de grape cu colți reglabili, iar după circa 2—3 săptămîni, cînd buruienile au început să înverzească, s-a executat discuitul pe întreaga suprafață la o adîncime de 10 cm.

Cu 2—3 zile înainte de însămînțat, întreaga suprafață a fost lucrată cu cultivatorul la adîncimea de însămînțare, adică în jur de 8 cm. Cînd temperatura în sol s-a menținut timp de 2—3 zile la peste 9 grade C s-a trecut la însămînțatul porumbului.

O dată cu însămînțarea porumbului, pe toate tarlalele neîngrășate cu bălegar s-au administrat cîte 250—350 kg superfosfat la ha; lucrarea s-a executat cu semănătorile 2 S.P.C.-2 prin distribuitoarele de îngrășăminte.

Am folosit sămînță din hibrizii H.D. 203 pe suprafața de 112 ha și H.D. 102 pe suprafața de 71 ha. Distanța între rînduri a fost de 1 m la hibridul H.D. 203, pe suprafața de 52 ha, și de 80 cm pe restul de 131 ha.

La 4 zile după semănat, înainte de răsăritul plantelor, pe întreaga suprafață cultivată cu porumb s-a trecut cu sapa rotativă, favorizînd prin aceasta o răsărire mai bună a plantelor. Cînd plantele aveau 2 frunze s-a trecut din nou cu sapa rotativă, iar cînd au ajuns să aibă 4—5 frunze, lucrarea s-a repetat.

Printre lucrările cele mai importante care au contribuit la obținerea unei recolte sporite la ha, un loc principal îl au prașilele manuale și mecanice. Gospodăria noastră a executat un număr de 3 prașile mecanice, la intervale de cca 15 zile și la o adîncime de 10—12 cm. (prima prașilă) pînă la 6—7 cm. După fiecare prașilă mecanică, s-a executat prașila manuală pe rînd. După rărire, au rămas cîte 37.000 de plante la ha. În condițiile arătate, gospodăria agricolă de stat Vlăsinești a reușit să obțină de pe cele 183 ha cultivate cu porumb o producție medie de 4.224 de kg porumb boabe la ha, față de 2.400 de kg cît am avut planificat la ha. Cu toate că a trebuit să folosim un mare număr de brațe de muncă, din cauza unor condiții obiective, totuși am reușit să reducem cheltuielile de producție cu 404 lei la ha, față de baremul de cheltuieli planificat. Reducerea cheltuielilor de producție, ca și sporirea producției cu 1.824 de kg porumb boabe la ha peste producția planificată, a contribuit la reducerea prețului de cost cu 409 lei pe tonă, față de prețul de cost planificat. Aceasta a făcut posibil ca numai din cultura porumbului, G.A.S. Vlăsinești să obțină un beneficiu de peste 400.000 de lei.

Ținînd seama de experiența obținută, noi am planificat în acest an ca să realizăm o producție medie de peste 5.000 kg porumb boabe la ha, pe o suprafață de 100 ha teren neirigat. În acest scop au și fost luate din vreme măsurile necesare. Pe întreaga suprafață ce urmează a fi însămînțată cu porumb s-au făcut arături adînci la 32—35 cm, încă din vara anului 1961, iar pe o suprafață de 42 ha a fost încorporată în sol cantitatea de 1.180 tone gunoi de grajd bine fermentat. Pe alte 50 ha s-au administrat 20 tone îngrășăminte chimice.

Sîntem hotărîți să lucrăm mai bine și cu atenție pămîntul, aplicînd toate regulile agrotehnice care se cer, pentru a îndeplini și depăși sarcina trasată de partid de a obține în anul 1962 peste 5.000 kg porumb boabe la ha de pe suprafețe cît mai mari.

Regulile agrotehnice prevăd o minuțioasă pregătire a semințelor de porumb. Pentru asigurarea unei bune însămînțări ele trebuie calibrate. În fotografie: un aspect din hala de calibrare a semințelor de porumb de la I.C.A. Fundulea

A început semănatul

Folosind cu chibzuială fiecare ceas prielnic lucrului în cîmp, multe din unitățile agricole din țară au izbutit ca în numai cîteva zile să termine de însămînțat culturile din prima epocă. În prezent, pe măsură ce temperatura din sol le permite, acestea au trecut la semănatul celei mai importante culturi de primăvară — porumbul.

De la Fundulea, de pildă, ne-a sosit vestea că muncitorii și specialiștii Bazei experimentale a Institutului de cercetări agricole, constatînd că în ultimele zile temperatura în sol, la 10 cm. se menține la 9—10 grade — cu tendință de creștere — au dat semnalul bătăliei pentru semănatul porumbului. Avînd pregătite și fertilizate din toamnă — și bine întreținute în primăvară — cele 1.400 de hectare destinate acestei culturi, mecanizatorii, tehnicienii și inginerii de aici au pornit cu toate forțele la însămînțarea porumbului pentru boabe și pentru siloz, precum și a celui din loturile de hibridare.

Colectiviștii, înarmați cu cunoștințe științifice despre epoca optimă de însămînțare a porumbului, nu mai așteaptă nici ei, ca altădată, să înflorească porumbarul. Cercetînd zilnic temperatura solului, ascultînd de sfatul inginerilor agronomi, gospodăriile colective au început și ele semănatul. Membrii gospodăriei colective „Gheorghe Doja" din comuna Buzescu, raionul Alexandria, bunăoară, ajutați de mecanizatori, mobilizînd toate forțele și mijloacele de lucru, au reușit ca numai într-o zi să semene 100 din cele 750 de ha pe care le au de însămînțat cu porumb. Zilele acestea acțiunea de însămînțare a porumbului va începe desigur și în alte unități agricole socialiste. Nu încape îndoială că, printr-o folosire judicioasă a tractoarelor și mașinilor și o bună organizare a muncii, harnicii lucrători de pe ogoarele patriei vor însămînța în anul acesta porumbul în cele mai bune condiții.

Am luat toate măsurile pentru obținerea de recolte mari

GRIGORE CEAUȘ
președintele gospodăriei colective
„Victoria Socialismului"
din Perișoru, regiunea Galați

Pe 300 din cele 675 hectare pe care le vom cultiva anul acesta cu porumb, ne-am propus să obținem o producție medie de 5.000 kg de boabe la hectar în cultură neirigată. Este o sarcină pe deplin realizabilă, mai cu seamă dacă ne gîndim că în anul trecut gospodăria noastră a obținut de pe întreaga suprafață cultivată cu porumb o recoltă de aproape 4.000 kg boabe la ha.

Experiența de pînă acum ne-a dovedit că de o mare importanță în obținerea unor producții mari la cultura porumbului sînt lucrările de pregătire a solului și semănatul. Tocmai de aceea, pentru a putea realiza producția planificată, am aplicat și vom aplica în continuare o agrotehnică cît mai corespunzătoare.

Care sînt lucrările făcute pînă acum? Mai întîi trebuie arătat că pentru cultura porumbului „lot 5.000", am ales terenul cel mai bun. Pe 200 de hectare, care în anul trecut au fost cultivate cu păioase, am executat cîte 2 arături, una de vară la 18—22 cm adîncime, și una de toamnă, la 35 cm, cu plugul echipat cu scormonitor. Deoarece aceste 200 de hectare au fost îngrășate în 1960 cu cîte 30 tone gunoi de grajd la ha, am considerat că nu mai este nevoie să fie din nou fertilizate. Pe restul de 100 de hectare, unde planta premergătoare a fost tot porumbul, am executat în toamnă o arătură adîncă la 35 cm și o dată cu ea am încorporat în sol 1.500 de tone de gunoi de grajd. Socotind că 15 tone de gunoi la ha nu sînt suficiente, la desprimăvărare, o dată cu prima lucrare de întreținere a ogorului, am mai administrat pe această suprafață o cantitate de 12 tone de azotat de amoniu, adică 120 de kg la ha.

Pentru întreținerea în cît mai bune condiții a ogorului, în primăvară, imediat după topirea zăpezii, în luna martie, am aplicat pe întregul lot pentru 5.000 kg, precum și pe o bună parte din celelalte suprafețe destinate porumbului, o lucrare cu grapa reglabilă. Deoarece după aceea a urmat o perioadă de ploi, la începutul lunii acesteia am executat din nou pe întreaga suprafață de 675 ha o lucrare cu grapa reglabilă, pentru sfărîmarea crustei. Zilele acestea, mecanizatorii vor trece la efectuarea ultimei lucrări înainte de semănat, o cultivație la 10—12 cm. Pentru a se nivela cît mai perfect solul, cultivatorul va fi folosit în agregat cu grapa reglabilă.

În ceea ce privește semănatul, întreaga suprafață pe care o vom cultiva cu porumb va fi însămînțată cu semănătoarea 2 SPC-2. Pentru a se asigura respectarea tuturor regulilor de semănat, la această lucrare vor fi folosiți cei mai pricepuți colectiviști, cum sînt comuniștii Cucu Ivan, Cazacu Ion și alții, care au lucrat și în anii trecuți la semănat și care au fost instruiți atît în cadrul gospodăriei, cît și la S.M.T. Ianca. O mare atenție vom acorda încă de la semănat densității, astfel încît să putem asigura circa 30.000 de plante recoltabile la ha. Sămînța pe care o vom folosi în anul acesta va fi toată de porumb dublu hibrid. Cea pentru lotul de 5.000 kg este din generația I, procurată de la Agrosem, iar pentru restul suprafeței este din generația II, aleasă din producția de anul trecut a gospodăriei noastre. Întreaga cantitate de sămînță a fost tratată, urmînd ca înainte de semănat s-o tratăm și cu îngrășăminte bacteriene.

Dînd și de aci înainte o atenție cuvenită tuturor lucrărilor agrotehnice, colectiviștii noștri, conduși și îndrumați de organizația de bază și consiliul de conducere al gospodăriei, sînt hotărîți să lupte cu toate forțele pentru a obține o producție de 5.000 kg porumb boabe la ha pe o suprafață mai mare decît cea planificată.

Cum să pregătim terenul înainte de semănat

Pregătirea terenului în vederea semănatului reprezintă o verigă importantă a complexului de măsuri agrotehnice în stare să ne garanteze succesul. Tocmai de buna pregătire a solului, de buna pregătire a patului germinativ, depinde într-o măsură însemnată obținerea unui lan uniform răsărit și fără goluri.

Aceste condiții le vom îndeplini dacă, imediat ce se poate ieși în cîmp, vom grăpa terenul. Prima lucrare cu polidiscul în agregat cu grapa trebuie și ea efectuată cît mai devreme. În felul acesta păstrăm cît mai multă apă în sol și lăsăm timp suficient buruienilor să încolțească, urmînd să le distrugem prin următoarea lucrare cu polidiscul, pe care o vom executa cu puțin timp înainte de semănat, pentru a împiedeca îmburuienirea înainte de răsărirea porumbului. Altminteri pînă în momentul primei lucrări cu sapa rotativă, buruienile s-ar înrădăcina bine și nu le vom mai putea distruge cu această unealtă.

La 4—5 zile de la semănat, vom executa din nou o lucrare cu grapa cu colți reglabili tot în scopul distrugerii buruienilor aflate în curs de răsărire. Numai așa răsăritul porumbului se realizează într-un teren complet curat de buruieni.

O SARCINĂ IMPORTANTĂ PENTRU MECANIZATORI:

Folosirea cu eficiență a mijloacelor mecanizate la semănatul porumbului

Ing. N. CARARE
de la I.C.M.A.

În ultimul timp unitățile agricole socialiste din țara noastră au fost dotate cu utilaj agricol modern, printre care și cu mașinile de semănat 2 SPC-2, creîndu-se astfel baza tehnico-materială pentru mecanizarea complexă a proceselor tehnologice din agricultură.

Sarcina permanentă a mecanizatorilor este în prezent aceea de a depune toate eforturile pentru folosirea la maximum a posibilităților de lucru a semănătorii 2 SPC-2 în vederea ridicării calității lucrărilor agricole și a productivității muncii, precum și aceea de a extinde aplicarea metodelor raționale de exploatare și de organizare a muncii cu această mașină. Prin folosirea semănătorii 2 SPC-2, față de vechile mașini de semănat IAR-511, consumul de z.o./ha cît și prețul de cost al lucrărilor sînt mult reduse.

Semănătoarea 2 SPC-2 este destinată însămînțării porumbului calibrat și necalibrat, în cuiburi sau pe rînd, avînd posibilitatea administrării concomitente a îngrășămintelor chimice pe rîndurile semănate. Cu ajutorul acestei mașini se poate realiza semănatul porumbului pe rînd, adică bob cu bob, în care caz boabele cad liber prin brăzdar în sol, și semănatul în cuiburi a cîte 2, 3 sau 4 boabe în fiecare cuib prin utilizarea organelor speciale pentru formarea cuiburilor, care sînt montate pe brăzdar. Pentru distribuirea îngrășămintelor chimice sub formă granulară, semănătoarea este echipată cu 4 cutii de îngrășăminte.

Iată cum se procedează în cazul cînd folosim semănătoarea 2 SPC-2 la semănatul de precizie al porumbului în cuiburi de cîte două, trei sau patru boabe:

— După ce se montează corespunzător roțile dințate ce compun transmisia unei secții, se deblochează axul pătrat de acționare al clapetelor din brăzdare, scoțînd ochiul șurubului cu piuliță-fluture din cîrligul de prindere;

— Se fixează pinionul mobil din cutia de viteze în dreptul cifrei care indică numărul de boabe ce trebuie semănat în cuib;

— Se verifică apoi punerea la punct a semnelor angrenajelor fiecărui distribuitor.

Viteza de deplasare a semănătorii în funcție de distanțele medii între cuiburi sînt cele din tabelul de mai jos:

NR. DE DINȚI AI ROȚII DE PE OSIA ROȚILOR DE TRANSPORT	NUMĂRUL DE DINȚI AL ROȚII DE PE AXUL INTERMEDIAR	DISTANȚA ÎNTRE CUIBURI în milimetri	DENSITATEA PLANTELOR PTR. 1 BOB ÎN CUIB	DENSITATEA PLANTELOR PTR. 2 BOABE ÎN CUIB	VITEZA MAXIMĂ DE DEPLASARE A SEMĂNĂTORII în Km/oră
21	6	368	30 000	60 000	2,70
21	8	483	20 000	40 000	3,50
21	10	603	16 500	33 000	4,30
15	6	508	14 700	29 400	3,70
15	8	673	14 800	29 600	4,80
15	10	845	11 800	23 600	6,10
13	6	584	17 100	34 200	4,20
13	8	781	12 800	25 600	[illegible]
13	10	978	11 000	22 000	7,00

Mecanizatorii din S.M.T. și gospodăriile agricole de stat au datoria să folosească la semănat pe scară largă mașinile 2 SPC-2. Totodată ei trebuie să acorde atenția cuvenită calității lucrului efectuat, reglării corecte a mașinilor, cunoscut fiind că de însămînțarea corectă a porumbului depinde în cea mai mare măsură obținerea unor recolte sporite la hectar.

La baza experimentală a Institutului de cercetări agricole Fundulea a început semănatul porumbului. În fotografie: tractoristul Gheorghe Bălăneanu lucrează la discuit, iar tractoristul Nicolae Dumitrescu lucrează la semănat

Un an de la zborul primului om în Cosmos

Ieri s-a împlinit un an din ziua în care întreaga omenire a urmărit cu adîncă emoție și admirație primul zbor al omului în Cosmos, zborul cetățeanului sovietic, maiorul de aviație Iuri Gagarin, pe nava cosmică sovietică „Vostok-1". Ziua de 12 aprilie 1961 a rămas înscrisă în istorie cu litere de aur, ca ziua începerii cuceririi Cosmosului de către om.

Cosmonauții Gherman Titov și Iuri Gagarin

Măreața faptă de eroism săvîrșită de Iuri Gagarin a fost pregătită cu neasemuită tenacitate și perseverență de oamenii de știință sovietici. În mai puțin de patru ani, din momentul lansării primului satelit artificial al pămîntului și pînă la cel al zborului navei cosmice cu un om la bord, știința și tehnica sovietică au parcurs un drum glorios.

Bizuindu-se pe cuceririle poporului sovietic, ale orînduirii sovietice, oamenii de știință, tehnicienii și muncitorii din U.R.S.S. au rezolvat, pas cu pas, toate problemele pentru ca omul să se poată avînta în înălțimile Universului cu toată siguranța.

În cadrul întrecerii pașnice pentru cucerirea Cosmosului, Uniunea Sovietică și-a manifestat pe deplin prioritatea și superioritatea. U.R.S.S. a lansat, după cum se știe, primul satelit artificial al pămîntului. El cîntărea 83,6 kg, pentru ca cel de-al doilea să ajungă la greutatea de 500 de kg, iar cel de-al treilea la o greutate și mai mare. A urmat apoi lansarea de sateliți grei, între ei cel care s-a plasat pe orbită anul trecut atingea greutatea impresionantă de 6.483 de kg.

Uniunea Sovietică a deschis, de asemenea, etapa rachetelor cosmice. Lansarea primelor trei rachete în direcția Lunii, dintre care cea de a treia a plasat o stație automată interplanetară pe o orbită în jurul Lunii și a fotografiat partea ei care nu fusese privită niciodată de ochiul omenesc, a însemnat o performanță neîntrecută pînă astăzi.

Încă un pas a fost făcut apoi în cucerirea spațiului cosmic prin lansarea primelor nave-satelit avînd în cabine animale și alte viețăți. Și după ce toate condițiile și posibilitățile au fost pregătite și analizate cu cea mai mare grijă, la 12 aprilie 1961 omul s-a avîntat în Cosmos. Patru luni mai tîrziu, Uniunea Sovietică a obținut un nou și grandios succes: măreața realizare a lui Iuri Gagarin a fost continuată de cosmonautul Gherman Titov, care a efectuat un zbor cosmic de 25 de ore la bordul navei „Vostok-2", înconjurînd Pămîntul de 17 ori; nava „Vostok-2" a străbătut în spațiul cosmic o distanță de peste 700.000 de km, ceea ce reprezintă aproape de două ori distanța între Pămînt și Lună.

Prin strălucitele sale victorii în cucerirea Cosmosului, Uniunea Sovietică a îmbogățit și îmbogățește cu date de uriașă însemnătate tezaurul științei omenești. Datele obținute pînă acum prin zborurile efectuate permit să se dea răspunsuri la probleme de o deosebită însemnătate și au pus bază sigură pentru noi și mărețe izbînzi în această direcție. Aceste victorii demonstrează cît se poate de clar milioanelor de oameni de pretutindeni că socialismul, o dată cu eliberarea socială a omului, deschide științei și tehnicii, largi posibilități de dezvoltare. În strălucitele victorii cosmice obținute de U.R.S.S. își găsește expresia superioritatea sistemului socialist asupra celui capitalist.

Între timp și Statele Unite ale Americii au făcut unele încercări în direcția zborurilor în Cosmos. Aceste încercări sînt însă departe nu de a egala, dar măcar de a se apropia de ceea ce au obținut oamenii sovietici în această direcție. Nu de mult, S.U.A. au izbutit să trimită și ele în Cosmos un om care a ocolit de trei ori Pămîntul. Este, desigur, o realizare meritorie, dar ea nu se poate compara cu înfăptuirile sovietice. Capsula „Mercury" cu care a zburat cosmonautul american John Glenn nu cîntărea decît aproximativ 1,5 tone, ceea ce nu se poate asemăna cu puternicele nave cosmice sovietice. A devenit clar pentru toată lumea că în dezvoltarea științei și tehnicii, țara constructorilor comunismului pășește ferm înainte, cu pași care nu pot fi egalați.

Uniunea Sovietică, țara care, în fruntea statelor iubitoare de pace, luptă neobosit pentru a feri omenirea de urgia unui nou război, țara care a făcut istoricele propuneri cu privire la înfăptuirea dezarmării generale și totale, pune toate succesele sale în slujba păcii și progresului omenirii. Cu toate că deține superioritatea evidentă în domeniul cercetării Cosmosului și tehnicii rachetelor, U.R.S.S. militează cu perseverență pentru folosirea spațiului cosmic în scopuri pașnice. Acest fapt se oglindește și în propunerile făcute nu de mult de N. S. Hrușciov, președintelui S.U.A., Kennedy, cu privire la colaborarea Uniunii Sovietice și Statelor Unite în domeniul cuceririi Cosmosului. O astfel de colaborare, și în general o cooperare internațională în Cosmos, ar sluji pe deplin intereselor popoarelor, cauzei păcii și progresului științific.

Poporul nostru a participat cu bucurie la sărbătorirea împlinirii unui an de la zborul lui Iuri Gagarin. El a folosit acest prilej pentru a-și exprima încăodată deosebita admirație și prietenie față de realizatorii acestui act măreț, față de constructorii comunismului care au deschis omenirii drumul spre stele.

Tratativele de dezarmare de la Geneva

Lucrările conferinței celor 18 state pentru dezarmare de la Geneva au intrat în a 5-a săptămînă. Faptul că încă din primele zile ale începerii lucrărilor, conferința s-a aflat în posesia unui document concret: proiectul de tratat cu privire la înfăptuirea dezarmării generale și totale, prezentat de Uniunea Sovietică, a dat temei opiniei publice iubitoare de pace să nutrească legitime speranțe în rezolvarea cu succes a problemelor aflate în dezbaterea Conferinței. Din păcate însă, în ultima vreme, din partea puterilor occidentale, îndeosebi a S.U.A., se observă tendința de a trage conferința înapoi, spre o dezbatere de procedură. Această tendință a apărut în legătură directă cu prezentarea unui plan american (prima parte a unui document intitulat „Schița de plan cu privire la clauzele unui tratat fundamental de dezarmare generală și totală în condițiile păcii în lumea întreagă"). Planul american, în care nu sînt prevăzute date concrete nici în privința realizării obiectivului final al tratativelor — dezarmarea generală și totală — nici cu privire la durata etapelor de dezarmare, reprezintă, în linii generale, doar o afirmare de principii. Ori, principiile dezarmării au fost, cum bine se știe, consemnate cu mai multă vreme în urmă într-un document special. Acest document este declarația sovieto-americană care a primit votul unanim al Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite. Încercarea puterilor occidentale de a relua discuția de principii reprezintă, așa cum a remarcat în ședința din 10 aprilie a comitetului, delegatul sovietic, V. A. Zorin, „o etapă de mult depășită". Vorbind despre sarcinile pe care comitetul celor 18 state le are de rezolvat, delegatul Republicii Populare Romîne, G. Macovescu, a arătat, în aceeași ședință din 10 aprilie, cînd s-a discutat proiectul de preambul al tratatului cu privire la dezarmarea generală și totală: „Noi nu elaborăm conturul exterior al unor principii de bază pentru un tratat nespecificat... Este vorba de a se elabora tratatul, un tratat de dezarmare generală și totală".

Dată fiind tendința puterilor occidentale de a trage conferința înapoi, nu este de mirare nici răceala cu care delegațiile țărilor neangajate participante la conferință întîmpină poziția occidentală. Statele neangajate, ca de altfel întreaga lume iubitoare de pace, așteaptă ca puterile occidentale să-și dovedească în mod concret dorința lor de pace trecînd dincolo de pragul principiilor și al generalităților.

Un exemplu al acestei dorințe îl oferă, în modul cel mai convingător, delegațiile țărilor socialiste. Proiectul de tratat cu privire la înfăptuirea dezarmării generale și totale prezentat de Uniunea Sovietică a fost apreciat chiar de unii observatori occidentali ca fiind „cel mai concret program de dezarmare". Alături de celelalte țări socialiste, delegația țării noastre se străduiește ca tratativele să ia un curs favorabil care să îndreptățească nădejdile de pace ale popoarelor.

La 11 aprilie, înainte ca comitetul celor 18 să fi putut trece la discutarea problemei aflată pe ordinea de zi: articolul 1 din proiectul de tratat cu privire la dezarmarea generală și totală, reprezentantul S.U.A., A. Dean, a dat citire declarației comune a președintelui S.U.A., J. Kennedy, și a primului ministru al Angliei, H. Macmillan, în problema experiențelor cu arma nucleară. După delegatul italian care a propus ca atenția comitetului să se concentreze, în ziua respectivă, asupra discutării primului articol al proiectului sovietic de tratat și al proiectului corespunzător al S.U.A., a luat cuvîntul reprezentantul Uniunii Sovietice, V. A. Zorin. El a menționat că poziția S.U.A. și Marii Britanii în problema stabilirii unui control internațional și a inspecției asupra experiențelor cu arma nucleară este principala piedică pe calea spre încheierea unui tratat cu privire la interzicerea tuturor experiențelor nucleare. Trecînd la tema ședinței din ziua respectivă, V. A. Zorin a subliniat că discuțiile care au avut loc pe marginea primei părți a proiectului de tratat cu privire la dezarmarea generală și totală au fost incontestabil utile. El a subliniat din nou necesitatea de a se acorda primului articol sau primei părți a tratatului un caracter de angajamente ale statelor.

Între timp la Geneva continuă să sosească reprezentanți ai unor organizații naționale și internaționale care fac cunoscut delegațiilor celor 18 state dorința fierbinte a popoarelor ca tratativele de la Geneva să înregistreze rezultate pozitive. Sosesc, de asemenea, scrisori și apeluri care îndeamnă la rezolvarea pozitivă a problemei dezarmării generale și totale, cea mai importantă problemă a zilelor noastre.

Începe o nouă mare competiție de masă

Spartachiada de vară a tineretului — ediția 1962

Calendarul competițiilor de mase din acest an se prezintă și mai bogat o dată cu organizarea „Spartachiadei de vară a tineretului pe anul 1962", care va chema la start din nou sute de mii de tineri și alți iubitori ai sportului de la orașe și sate.

Această nouă mare competiție, urmînd întrecerilor Spartachiadei de iarnă a tineretului, realizează în primul rînd, continuitatea în sportul de mase, constituind pentru organizațiile U.T.M. și asociațiile sportive un excelent prilej de intensificare a activității sportive, de antrenare a maselor de tineret și oameni ai muncii într-o activitate sportivă organizată și sistematică.

Spartachiada de vară a tineretului pe anul 1962 este organizată de către C.C. al U.T.M. și U.C.F.S. cu sprijinul Consiliului Central al Sindicatelor, al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al altor ministere și departamente. Întrecerile se vor desfășura la următoarele ramuri de sport: *atletism, handbal, volei, oină, trîntă, ciclism, popice, tir, gimnastică, fotbal și natație*. Întrecerile de natație se vor desfășura numai în localitățile și raioanele care au condiții corespunzătoare. Comisiile regionale, raionale și orășenești pot include și alte ramuri sportive ținînd seama de condițiile locale existente.

Spartachiada de vară a tineretului pe anul 1962 se desfășoară între 1 aprilie – 24 august, pe parcursul a cinci etape după cum urmează: de la 1–15 aprilie 1962 este prevăzută etapa de pregătire. Etapa I pe asociații sportive se va ține între 16 aprilie — 10 iunie; etapa a II-a interasociații și centre de comune 11 iunie — 8 iulie; etapa a III-a raională (orășenească) 9—29 iulie; etapa a IV-a interraională 30 iulie — 12 august; etapa a V-a regională 23—24 august 1962.

La întrecerile Spartachiadei pot participa toți tinerii de la vîrsta de 14 ani și alți iubitori ai sportului din orașe și sate cu condiția ca aceștia să fie admiși la controlul medical. Un concurent poate participa numai la 2 ramuri sportive prevăzute în regulament.

Pentru prima etapă înscrierile se fac la asociațiile sportive, pînă în preajma concursului la ramura de sport respectivă.

Spartachiada de vară a tineretului, pe lîngă latura competițională, va trebui să aibă și un caracter festiv. În acest sens comisiile de organinizare vor lua măsuri ca la toate etapele deschiderea concursurilor să se facă într-un cadru festiv, să se organizeze demonstrații cu jocuri atractiv-distractive și manifestări culturale după care se vor desfășura concursurile sportive.

Consiliile asociațiilor sportive sătești trebuie să pregătească cît mai chibzuit participarea concurenților lor la prima etapă. În afară de măsurile pentru popularizarea acestei competiții prin toate mijloacele existente în comune, școli agricole, G.A.C., G.A.S, S.M.T., stațiuni de cercetări etc. se va trece din vreme la înscrierea cursanților, controlul medical, va fi pregătit echipamentul și materialul sportiv. De asemenea, cu sprijinul profesorilor de educație fizică, al instructorilor sportivi-voluntari sau al unor cadre tehnice trimise de comisiile raionale se vor organiza cîteva ședințe de pregătire și antrenament cu participanții.

Consiliile asociațiilor sportive împreună cu organizațiile U.T.M. și sindicale vor căuta să mobilizeze la aceste întreceri cît mai mulți participanți chiar dacă unii dintre aceștia nu sînt membri ai U.C.F.S. Prima etapă constituie, în acest an, un bun prilej de atragere a unui număr cît mai mare de membri în U.C.F.S., de înființare de noi secții pe ramură de sport, precum și de constituire a noi asociații sportive.

Cunoscînd entuziasmul care caracterizează tineretul patriei noastre, apreciind dragostea pentru sport a sutelor de mii de oameni ai muncii din țara noastră, experiența organizatorică și elanul activiștilor noștri sportivi, sîntem convinși că Spartachiada de vară a tineretului pe anul 1962 se va bucura de un deplin succes.

C. LUCIAN

Noutăți din agricultura U.R.S.S.

Schimbarea eredității cu ajutorul transfuziilor

Prof. Piotr Sopikov din Leningrad a dovedit cu numeroase experiențe că cu ajutorul transfuziilor de sînge se poate modifica ereditatea și se pot obține noi rase de animale.

Introducîndu-se găinilor din rasa Leghorn-albă sînge de la găini de rasa Avstrolop-neagră și invers, prof. Sopikov a obținut o nouă rasă de găini de înaltă productivitate — rasa Albă de Leningrad. Greutatea găinilor din această rasă este de 3—4 kg. Fiecare din ele produce cîte 160—170 de ouă pe an.

La „fabrica" de păsări „Bolșevik" din Leningrad s-au obținut deja 20.000 de pui din noua rasă.

Cinci noi soiuri de in

Anul acesta, în cele mai mari regiuni cultivatoare de in din U.R.S.S. se vor cultiva cinci noi soiuri de in de fuior, inegalabile în practica mondială din punctul de vedere al conținutului de fibre în tulpină.

Aceste soiuri dau cu 15—20 la sută mai multe fibre decît cele cultivate pînă în prezent.

Noul soi de in „T-9", cel mai productiv din U.R.S.S., are o fibră de calitate superioară și dă 14 chintale de fibre la hectar.

Soiul „T-7" dă recolte de 12 chintale.

Toate soiurile noi de in de fuior sînt rezistente la cădere, boli și dăunători.

Cu mecanizatorii și colectiviștii pe ogoare

(Urmare din pag. 1-a)

rin Ion, membru de partid, care lucrează la discuit.

O inițiativă demnă de toată lauda au luat de asemenea mecanizatorii din brigada a XI-a, condusă de comunistul Constantin Stancu, care lucrează pe ogoarele G.A.C.-ului din Letca Veche. Neputînd intra în brazdă din cauza terenului moale, 4 tractoriști din această brigadă au plecat la gospodăria colectivă din Bila și au executat pe 70 de ha arături pe terenurile zvîntate. De remarcat că aici s-a lucrat zi și noaptea fără întrerupere, pînă la terminarea lucrului.

Pildă de multă vrednicie a dat și tractoristul Constantin Ilie din brigada a III-a de la Gorneni, care lucrează și în schimbul de noapte. De altfel, în schimbul de noapte lucrează aici cu mult spor la arături și discuit și tractoriștii Constantin Enache și Toader Marin.

Bine organizată, munca se desfășoară cu spor. La S.M.T. Gorneni tractoarele sînt folosite cu întreaga lor capacitate. Însămînțatul porumbului care în raza de activitate a stațiunii va începe în curînd, va găsi toate terenurile pregătite din vreme.

SE FOLOSESC ȘI ATELAJELE

Dar alături de mecanizatorii S.M.T.-ului, la grăbirea ritmului lucrărilor de primăvară contribuie și colectiviștii, care folosesc cu succes atelajele proprii. Așa după cum am văzut pe teren, atelajele brigăzii conduse de brigadierul Stan Neacșu lucrează la grăpatul griului pe cele mai bine de 500 ha și ajută la semănatul florii-soarelui și plantatul cartofilor. „În 3 zile terminăm și cu aceste lucrări, spunea președintele colectivei tov. Gheorghe Păun. Acum, a adăugat el, o parte din colectiviști lucrează la făcutul șanțurilor de scurgere a apei, pe unele suprafețe pe care trebuie să mai însămînțăm plante de nutreț — lucrare pe care o dăm gata pînă sîmbătă. S-ar putea de luni să o pornim la porumb și trebuie să fim gata pregătiți a începe munca pe cele aproape 500 de ha".

Și în gospodăriile colective din Bulbucata, Epurești, Letca Veche, Bila, Mihăilești etc., atelajele proprii sînt folosite cu mult succes la executarea diferitelor lucrări agricole.

★

În raza de activitatea a S.M.T.-ului Gorneni lucrările de primăvară sînt în toi. Lucrînd cu vrednicie, mecanizatorii au izbutit să execute un volum destul de mare de lucrări. Pentru ca lucrările să fie și mai mult grăbite e nevoie însă de organizarea muncii în două schimburi pe un număr mai mare de tractoare decît pînă în prezent. Rezolvarea cu succes a acestei probleme va atrage după sine succese și mai de seamă în îndeplinirea în cel mai scurt timp a sarcinilor mari din actuala campanie.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1, București, Telefon: 17.60.10
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.